

og Mishagsyttringer, de have aldrig været borte fra nogen levende Forhandling og ville heller ikke blive det; der opstaaer derved, som Erfaringen viser, jo slet ikke hverken nogen Skade eller nogen Skam, naar kun i denne Henseende Formanden har og bruger sin Myndighed til at holde dem indenfor deres rette Grændser, og jeg finder det da egentlig usommeligt, at vi lade en Paragraph staae i vor Forretningsorden, som vi vide, vi hverken kunne eller ville følge. Jeg skal derfor foreslaae, at denne Paragraph udelades.

Sansen (Kammerraad): Med Hensyn til den Yttring af den sidste ærede Taler, at der ikke skulde være nogen grundet Fare ved at tilføede Bifalds- og Mishags-Yttringer, tillader jeg mig at bemærke, at der er dog altid den Fare, at de virke forstyrrende, og at de uwillkaarligt henvende Tanken mere paa det, som bliver bifaldet eller mod hvilket der bliver givet Mishagsyttringer tilkjende, end paa det Efterfølgende, og man saaledes let kan tabe Traaden i Foredraget. Det kunde jo ogsaa, anvendt i større Udstrækning, blive et Middel til, paa en utilbørlig Maade at holde Opmærksomheden i en bestemt Retning og at afvende den fra andre Retninger.

Grundtvig: Tor jeg blot anmærke, at hvad den ærede Taler sagde, det kan være meget rigtigt Altsammen; jeg har heller ikke hverken sagt eller maaskee fuldelig tænkt, at, naar man forestillede sig en Forsamling af hvad de tydfste Professorer kalde „rene Menneffer“ og en aldeles fuldkommen Tilstand, at det da jo kunde være muligt, at baade Bifalds- og Mishags-Yttringer ville blive borte under Forhandlingerne, men jeg har kun sagt, hvad der er en Kjendsgjerning, at de aldrig blive borte eller aldrig ville blive borte af nogen levende Forsamling af saadanne Menneffer, som vi nu engang ere det. Derfor fandt jeg det urimeligt, at Paragraphen skulde blive staaende aldeles orkesløs i vor Forretningsorden.

Barfod: Maaskee jeg turde tillade mig den Bemærkning, at i § 35 ere Bifalds- og Mishagsyttringer ikke ligefrem forbudte, men Alt hvad der er sagt, det er, at de ere „stridende imod god Orden,“ og der er saaledes givet Formanden Ret til at anvende sin Myn-

dighed, for at tilbagekalde den gode Orden. Medens jeg altsaa ikke kan være enig med den ærede Rigsdagsmand for Præsiv Amts 4de District (Grundtvig) med Hensyn til Udstrygningen af § 35, maa jeg derimod paa det alderbestemteste slutte mig til ham med Hensyn til hans Paastand om, at den af ham fremhævede Sætning af § 34 udgaaer, idet jeg ikke kan nægte, at jeg anseer denne Sætning for meget lidet passende, for ikke at sige aldeles upassende, og derhos for temmelig farlig.

Tagg: Jeg skulde tillade mig at understøtte det Forslag, som de tvende sidste ærede Talere have fremsat, at nemlig denne Sætning i § 34, hvorefter Formanden kan foreslaae Thinget at nægte et enkelt Medlem Ordet, udgaaer. Ligeledes forekommer det mig at være ganske paa sin Plads, hvad den næstsidste ærede Taler yttrede om § 35, at denne Paragraph, da den næsten aldrig vil blive overholdt, derfor ogsaa helst maatte være udeladt. Jeg troer, at en af de væsentligste Betingelser for Opretholdelsen af en god Forretningsorden netop er, at de Regler, som gives, ubrødeligt holdes, og naar de altsaa ikke holdes, saa maae de heller ikke være givne. Jeg tillader mig derfor at foreslaae den Redaktionsforandring, hvis Paragraphen skal bibeholdes: „Bifalds- eller Mishagsyttringer af Thingets Medlemmer, ansees „i Regelen“ som stridende mod god Orden;“ thi herved tilljendegives, at man ønsker at lægge Tomme paa dem, dog uden ganske at udelukke dem.

Ordføreren: Det er kun med Hensyn til de Indvendinger, der af to ærede Rigsdagsmænd ere gjorte imod en Deel af § 34, at jeg for Diebliffet finder det nødvendigt at udtale mig. Jeg kan nemlig ingenlunde være enig i, at den Sætning skal udgaae, hvorefter Formanden, naar et Medlem i samme Møde er kaldet to Gange til Orden, kan foreslaae Thinget aldeles at nægte ham Ordet i dette Møde. Jeg mener, at dette er en Myndighed, som Formanden og Thinget nødvendigvis maae forbeholde sig ligeoverfor det Medlem, som viser fornærmende Trods. Det kan være meget rimeligt, at der ikke saa let i vor Forsamling bliver Spørgsmaal om at anvende denne Regel; men jeg antager, at det hører aldeles